

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 946/2015
02.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца Б.М. из Ж., чији је пуномоћник В.И., адвокат из А., против тужене МЗ Ж., коју заступа Општински јавни правобранилац општине Алексинац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 165/2014 од 22.07.2014. године, у седници већа одржаној 02.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 165/2014 од 22.07.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу П1 3131/2013 од 29.04.2014. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца да се утврди да је решење туженог незаконито и да се обавезе тужени да то призна и да тужени по правноснажности пресуде врати тужиоца на посао и омогући му обављање послова који одговарају његовој стручној спреми, као неблаговремена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 69.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 165/2014 од 22.07.2014. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана члана 408. и члана 420 став 6 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима тужилац је поднео 05.08.2013. године тужбу ради поништаја решења против тужене МЗ Ж.. Тужилац је тужбом тражио да се утврди да је решење туженог бр. 108/08 од 07.05.2008. године незаконито, те да се обавезе тужени да то призна и врати тужиоца на посао и омогући му обављање послова који одговарају његовој стручној спреми. Тужилац је решење туженог бр. 108/08 од 07.05.2010. године, којим тужиоцу престаје радни однос, примио 15.05.2008. године. На то решење тужилац је уложио приговор који је одбијен другостепеним решењем бр. 111/08 од 30.05.2008. године и које решење је тужилац примио 03.06.2008. године. У овом спору тужба је поднета након пет година од дана достављања првостепеног решења тужиоцу, па како је тужба поднета по протеклу преклузивног рока, то су правилно нижестепени судови применили материјално право, закључивши да је тужба тужиоца неблаговремена.

Према члану 195 став 2 Закона о раду, ("Службени гласник РС", бр. 24/2005, 61/2005) предвиђено је да је рок за покретање спора 90 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права. У конкретном случају, тужилац је за повреду свог права сазнао достављањем другостепене одлуке туженог коју је тужилац примио 03.06.2008. године, а тужбу у овој правној ствари тужилац је поднео 05.08.2015. године, по протеклу рока од пет година, па како је тужба поднета по протеклу законског рока од 90 дана правилно су нижестепени судови на основу члана 279. став 1. тачка 2. ЗПП, тужбу тужиоца одбацили као неблаговремену.

Неосновани (ирелевантни) су ревизијски наводи тужиоца да нижестепени судови нису навели критеријуме због којих се може утврдити зашто је тужилац технолошки вишак, јер се судови нису бавили оценом законитости побијаног решења, с обзиром да је тужилац пропуштањем рока за покретање спора изгубио право да се законитост побијаног решења цени у судском поступку.

Осталим ревизијским наводима се у претежном делу понављају жалбени разлози који су били предмет правилне оцене другостепеног суда.

Одлука о трошковима поступка је донета правилном применом члана 153. и 154. ЗПП, имајући у виду да је тужба тужиоца одбачена, а да је тужени имао трошкове за састав поднесака и на заступање на рочиштима, у складу са АТ.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у питање правилност нижестепених одлука, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**